

William en acció

En William es trobava anant cap a comissaria, amb en Jack. Ja feia trenta anys que treballaven com a detectius a la comissaria 12 de Nova York. En arribar, ja que tenien molta feina i havien de quedar pel vespre, varen agafar un cafè cada un a la màquina que es trobava al costat de l'ascensor. Però abans ni d'arribar al seu despatx, els trucaren, ja que s'havia comès un homicidi a un carrer proper i havien d'assistir-hi quan abans millor.

En arribar, l'escena del crim era plena de policies, que etiquetaven proves i fotografiaven l'escena. Al mig, un home blanc d'uns trenta anys i metre vuitanta d'altura estava mort al terra. Tenia dos orificis de bala al pit, un al cor i l'altre perforava un dels pulmons del cadàver. Però prest en William s'adonà d'una cosa que no estava bé. Tot apuntava a que l'home havia rebut dos trets just a l'obrir la porta, però cap dels trets semblava haver estat efectuat a menys d'un metre, i un entrava pel pit i l'altre per l'esquena. Semblava com si l'agressor hagués disparat per l'esquena a la víctima i després pel pit. Això volia dir que l'agressor havia disparat al cadàver ja dins casa, fet que significava que els dos individus es coneixien. En Jack, poc després, va arribar amb l'informe de la víctima. Es deia Bill Sherman. La seva família residia a Manhattan. L'informe deia que treballava a Wall Street a la borsa. Mitja hora més tard, els dos detectius es trobaven a la comissaria rebent als pares i al germà del mort. Deien que en Bill era un home simpàtic, i que mai havia tingut problemes, ni monetaris ni legals. Els varen comentar que feia un temps havia començat una relació amb una noia i que eren molt feliços junts, i que en Bill pensava demanar-li matrimoni prest.

Quan la família se'n va anar, els detectius varen agafar una de les pissarres blanques de les que disposava la comissaria, i es varen posar una línia temporal del darrer dia de vida

Figura de coure

de la víctima. Es sabia que havia estat a la feina des de les 9 fins les cinc del capvespre, i que havia mort a les deu del vespre. Això els deixava amb un buit de cinc hores en les quals no es sabia el que havia passat.

Els detectius, al següent dia, varen anar a la feina d'en Bill, per a veure els companys i el seu cap. Aquest darrer, els va dir que era un bon treballador, i que gràcies a ell havien guanyat molts diners, i que estava molt orgullós d'ell. Els companys varen dir el mateix, però també digueren que després de la feina havien anat a prendre una cervesa i que després, se n'havia anat del bar amb la seva noia al cap de dues hores. La noia es deia Elisa Thomson. Aquell capvespre la noia es trobava a la comissaria i explicava que des de les set fins les vuit havien estat a un bar proper a Central Park prenent un cafè, i que després havien anat a fer una volta pel parc. Finalment, la noia se'n va anar sense donar gaire més informació. Revisant els comptes bancaris del mort, els detectius varen trobar algunes coses fora de lloc. Per exemple, feia poc havia tret molts diners en efectiu del banc, i s'havia comprat un bitllet d'avió per a dos, mentre que la seva noia no havia comentat res d'això. Ara tot apuntava que en Bill estava sortint amb una altra persona. Finalment, els informes forenses varen arribar i hi havia una cosa estranya. La noia havia afirmat haver anat a un bar a prendre un cafè, però a les restes de l'home no hi havia cap traça de cafè. Els detectius varen anar a la cafeteria, i el cambrer va negar haver-los vist. Tot allò començava a parèixer que Bill tenia una amant, i que Elisa en un moment donat s'havia enfadat i l'havia matat. L'arma utilitzada per al crim, sabent el tamany de la bala, varen deduir que l'arma del crim era una pistola model Mi911, i ja que ningú havia sentit res, devia d'estar silenciada. Probablement, l'assassí hauria planificat l'assassinat durant un llarg període de temps, a més, devia tenir alguns coneixements d'anatomia, ja que els dos disparats havien perforat, el primer, un pulmó i el segon, el cor. En William havia estudiat anatomia per a entrar en el cos de policia, i sabia que si perforaves un pulmó la

Figura de coure

mort no seria immediata, però lenta i dolorosa. Era estrany, ja que la bala havia entrat paral·lela al terra, mentre que el principal sospitós, la noia del mort, era més baixeta, d'aquesta manera no hauria tingut aquesta aquesta trajectòria, sinó una altra. Per tant, Per tant, tot i ser sospitosa hauria estat difícil disparar i obtenir aquests resultats. De sobte, un company de la feina d'en Bill es va posar en el punt de mira de l'investigació. Feia poc el cap d'en Bill havia anunciat a en Bill i a aquest company de la feina que eren aspirants al seu lloc de treball , ja que ell prest es jubilaria i deixaria un lloc buit. Darrerament, en Bill havia guanyat molts diners i s'havia convertit en el preferit del cap, i com a conseqüència , substitut. Si en Bill moria, la plaça seria per a el company, que passaria a guanyar centenars de milions de dòlars al mes. A més tenia l'altura exacta que coincidia amb la trajectòria de la bala i els motius pels quals cometre el crim.

Finalment, el company de treball d'en Bill va ser acusat d'assassinat, i condemnat a cadena perpètua pels delictes comesos